

העלון טעון גניזה

עלון שבועי לנשים | יוצא לאור ע"י "התאחדות עוררת הנשים"

מאמר מאת מורינו הרב שליט"א במיוחד לעלון

אורות הצובאות

פְּתוּב בַּעַץ חַיִּים ה' ג' כ' הִסִּיד דְּאָמָא - בְּאָמָא דְזַעִיר אֲנָפִין, כִּי
כָּל בְּנִינָה שֶׁל רָחֵל עַל יְדֵי נֶצַח הוּד יִסִּיד דְּאָמָא, כִּי מִהֲנֶצַח שֶׁל
אָמָא מְשָׁלִישׁ רֵאשׁוֹן נֶאֱצְלָה הַחֲכֵמָה שֶׁל רָחֵל, וּמְשָׁלִישׁ אֲמֻצֵּעַ
הַחֲסֵד שֶׁל רָחֵל, וּמְשָׁלִישׁ תַּחְתּוֹן הַנֶּצַח שֶׁל רָחֵל, וּמְשָׁלִישׁ רֵאשׁוֹן
שֶׁל הוּד דְּאָמָא נּוֹצְרָה הַבִּינָה שֶׁל רָחֵל, וּמְשָׁלִישׁ אֲמֻצֵּעַ הַגְּבוּרָה
שֶׁל רָחֵל, וּמְשָׁלִישׁ תַּחְתּוֹן שֶׁל הוּד שֶׁל אָמָא נּוֹצְרָה הַהוּד שֶׁל רָחֵל.
וּבְשֵׁלֹאמָא זְקוּפָה אַזִּי הִסִּיד שְׁלָהּ מוֹגִיעַ לְדַעַת דְזַעִיר אֲנָפִין,
וּבְשִׁנְגָמְרוֹ לְהַכְסֵּס גַּם חַב"ד [חֲכֵמָה בִּינָה דַּעַת] דְּנָה"י [דְּנֶצַח הוּד יִסִּיד]
דְּאָמָא, אֲזִי אָמָא נִקְרָאת "רַבֻּצֶת עַל הָאֶפְרַחִים", וְאִזְ נִשְׁלָמוּ
הַבְּנִינִים שֶׁל אָמָא וְזַעִיר אֲנָפִין וְרָחֵל. וְזֶה קוּרָה רַק בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּשֶׁהִתְקַוּוּ הַגְּדוֹל כְּנֶסֶס לְקַדֵּשׁ הַקֹּדֶשִׁים 4 פַּעַמִּים, וְאִז "וְכָל אָדָם
לֹא יִהְיֶה בָּאֵלָה מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ".

כִּי רָחַל יוֹשֶׁבֶת מִתַּחַת לַחֲזֶה שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין, וְעַל יָדֶיהָ הָיָה מוֹנֶגֶת, וְשָׁם אֵין עֵין הָרַע שֶׁל הַחֲצִיצוֹנִים שׁוֹלֶטֶת, כִּי לֹאָה עוֹמֶדֶת וּבִפְנֵיהָ מוֹל עוֹרְפוֹ שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין, וּמֵאַחֲזֶרֶיהָ יֵשׁ נִימְקָה לַחֲצִיצוֹנִים, כִּי כֵן גָּזְרָה חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרָה, וְהִפְחֵדָהּ הוּא שְׁלֵא יִתְאַחֲזוּ הַחֲצִיצוֹנִים בְּמַחֲהָ וְאוֹרוֹתֶיהָ שֶׁל לֹאָה, שֶׁזוֹ סִבָּת כָּל הַחֲטָאִים שֶׁאֲנֵשִׁים נִבְשָׁלִים בָּהֶם. וְלָכֵן בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּשֶׁהִכְהִין הַגָּדוֹל נִכְנָס לִפְנֵי וּלְפָנִים, וְהוּא זֹכֵה לַהֲכָנִים אֶת כָּל לֹאָה לִפְנֵי וּלְפָנִים, שֶׁתְּפַלֵּל לַגִּמְרִי בְּנִשְׁמַת זַעִיר אַנְפִּין.

כִּי יוֹם חַפְּפוּרִים וְלִל הַסֶּדֶר הֵם בְּחִינָה אַחַת, שָׂאָז אֵין אַחִיזָה לַחֲיוֹנִים, וְכָל הַחֲיוֹנִים נִדְחִים אָז, וְאֵין לָהֶם אַחִיזָה בְּבִינָה, וְאָז לֵאמֹר עוֹלָה לְעוֹלָם הַבִּינָה, שְׁאוּרוֹת הַבִּינָה דוֹחִין אֶת כָּל הַחֲיוֹנִים, וְאִזּוּ יֵשׁ שְׁלִיטָה רַק לַעֲץ חַיִּים.

"לִכְנִי ה' תִּתְּהֶרֶוּ" = פָּתַר [= 620], שְׁבִיּוֹם הַפְּפוּרִים מַעְלִין אֶת
 זְעִיר אֲנָפִים רָחַל וְלֹאֵה לִכְתֹּר, בְּסוֹד "אֲנִי חֲכָמָה שְׁכֵנְתִי עִרְמָה", פִּי
 חֲכָמָה 73 + בִּינָה 67 + וְדַעַת 480 = גְּמוּטָרִיא פָתַר 620.

פִּי עַל יְדֵי שְׁחַפְּהוּן הַגָּדוֹל נִכְנָס לְקֹדֶשׁ קִדְּשִׁים נִמְשָׁכִים נִשְׁמָוֹת אֲבִרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב לְמִטָּה, עִם שְׂרָה רַבְּקָה רַחֵל וְלֵאָה. פִּי רַחֵל גַּמְטְרִיא "וְיָהּ אֹר" [= 238], "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנָתָה"

[illegible]

ראשי תבות רחל. 'רשפיה רשפי' אש שלקהת י'ה' היא רחל, בבחינת 'אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה' בגמטריא 'נפתחו השמים ואראה מראות אלקים' [= 1885].
פ' בא' ניסן נברא העולם לדעת רבי' יהושע, ולכן ניסן ראש השנה לתקופות, וברכת החמה עושין בניסן ביום רביעי בבקר [רמב"ם הלכות ברכות י' ח"י].

• **רוח אלוקים מרחפת על פני המים - רוחו של משיח**

כשאנחנו מתבלבלים ולא יודעים מה לעשות, כדאי להתחבר לאמת יותר גבוהה.

עוד לפני שאדם נברא - ה' ברא את רוחו של משיח!

ה' מלא רחמים ורוצה שיהיה לנו טוב, אנחנו לא צריכים לדאוג כי לפני שנבראנו הקב"ה ברא לנו הגנה וישועה.

• אדם לא יכול להתלונן: למה קיבלתי ילדים כאלה? למה קיבלתי עניות כזאת? למה יש לי צמצום בשכל כזה? למה כל כך רע לי ואני לא מבין כלום? ואני לא יודע להסתדר.

כי יש לאדם שליחות והתפקיד שלו לגלות את האלוקות - בחסרון הזה. בזה שאין לי, ולקחו לי, וקשה לי.

למה חסר לך? בשביל זה נבראת!

מי נותן לך את החיים? מי שנותן לך את השליחות!

אז אם אתה לא מקבל את השליחות באהבה, אתה בעצם מוותר על החיים. ואף אחד לא רוצה לוותר על החיים. קמים בבוקר: לומר מודה אני, להשתדל לעשות דברים טובים.

• **בעיקר להסתכל לשמים ולומר: "אין עוד מלבדו" כל מה שחסר לי, ואין לי, הכל מכוון כדי לתת לי מקום לפעול בעולם הזה.**

למה קשה לי? כי הקב"ה סומך עלי שאני ישרים את החיסרון. בשביל זה באנו לעולם כדי להשלים את האין.

מספיק לחייך לקבל באהבה, לומר תודה על מה שאין - ע"י זה משלימים את הבריאה.

כל החסרונות באים לא בגלל שאנחנו ילדים רעים.

הם באים כי אנחנו 'שותפים', והתפקיד - להוציא מהכח אל הפועל!

ספור לשבת | עצרו את הגנב

מזג האוויר הקר הקדים לבוא באותה שנה. אבל בבית הרעפים הקט של ר' אליהו הייתה האווירה חמימה ונרגשת. ערב ראש השנה היה אותו יום, והבית כולו רחש פעילות.

במטבח הצנוע בחשה עקרת הבית הצדקנית בסירים, מתאמצת להפיק מהמוצרים המעטים שבמזווה תבשיל שישביע את בני הבית, כמו גם את האורחים שמילאו אותו. אכן, גם באותם ימים קשים, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, לא נרתע ר' אליהו מלקיים את מצוות 'הכנסת אורחים' בכל מאוור. המחסור החמור במזון ששרר ברוסיה, והתורים הארוכים שהשתרכו מחוץ למאפיות ולחנויות המזון - לא מנעו אותו מלחלוק את פת לחמו הדלה עם פליטי המלחמה האומללים והרעבים.

גם המרתף שמותחת לפני הקרקע שקק פעילות, כשר' אליהו מתאמץ להכין מקומות ישיבה לכל המתפללים הרבים שיבואו וישתתפו בתפילות החג. דופקים על הדלת, מישוה בלתי מוכר מבקש להיכנס.

ר' אליהו נדרך, חושי הדקים בוחנים בקפידה את הדמות הצנומה שלפניו. "פליט מלחמה אנני", מילותיו של הזר מתחננות באידיש רצוצה, "אנא, רבי יהודי, חוס ורחם עליי, תן לי מקום ללון בביתך".

מסוכן להכניס אנשים בלתי מוכרים בימים טרופים אלו - מי כמו ר' אליהו יודע זאת, אולי עריק צבאי הוא היהודי הצנום שלפניו, ופולוגות הצבא דולקות אחריו? שמה נגוע הוא במחלת הטיפוס האיזומה, ועלול להדביק חלילה את כל שוכני הבית במגיפה הקטלנית??

קטן הוא הבית, צר מלהכיל את האורחים שכבר גודשים אותו, ממלמל ר' אליהו בקול רפה, משפיל עיניים נבוכות מפני מבטו הדווה של היהודי האומלל, "אולי תוכל למצוא מחסה בבתיים של יהודים אחרים..."

המשך בעמוד 3

חדור הלכתי | מאת מו"צ דקהילתנו, הרב נחמן כהן שליט"א

המשך הלכות ספירת העומר:

ללבשו כמו שהסברנו לעיל. אבל לכתחילה לא כדאי להביא את עצמו לברך שהחיינו ובשבת מותר.

15. **בריכה וים** - כבר הזכרנו שללכת לבריכה ולים מותר בימי הספירה ואין דינם כבין המצרים.

1. **שאלה:** האם מותר להשתתף בשמחות שיש שם תזמורת (כגון חתונה ובר מצוה) בימים שבין ל"ג בעומר לר"ח סיון?
תשובה: מותר להשתתף בשמחת נישואין בין ל"ג בעומר עד ר"ח סיון. (אפילו שאין אנו נוהגים לעשות חתונות בזמן הזה) ומותר לרקוד שם ולהשתתף בשמחת חתן וכלה. וכן אותו דבר לגבי בר מצווה.

11. **תספורת** - בימי הספירה אסור בתספורת, והמנהג שלא להסתפר עד ערב שבועות.

12. **תספורת שיער שמפריע** - שיער השפם שמעכב את האכילה מותר לגזוז. וכן אצל בנות, שיער הנכנס לתוך העיניים מותר לגזור.

13. **תספורת לצורך מצוה** - מי שיש לו בלורית ורוצה לספר אותו מותר דהוי תספורת לצורך מצוה. וגם בנשים תספורת לצורך מצוה ולצורך צניעות שלא יבלוט שערות מחוץ למטפחת מותר. וכן בחורה לצורך שידוכים מותר.

14. **ברכת שהחיינו** - לגבי שהחיינו מותר לברך בימי הספירה ודווקא אם בדיוק הביאו לו פרי חדש או קנה בגד חדש באופן שמותר

באחד הימים התדפק על דלת הבית יהודי מוכר שהגיע מעיר רחוקה ונידחת. שמעו של השוחט ר' אליהו הגיע לאוזניו, והוא טרח להגיע לכאן כדי לזכות בשחיטה המהודרת שלו.

ר' אליהו נפנה להשחית את סכין השחיטה ולהתחיל במלאכה, אולם אז... באותו רגע שבו נפלו עיניו של היהודי הזר על דמותו של השוחט, התנוודד גופו בחוסר יציבות, והוא נפל ארצה מעולף...

בהלה גדולה כמה בבית, קריאות מבוהלות לעזרה, ניסו לעסות את רקותיו של המעולף במים צוננים, להרטיב את פניו החיוורים, להשיב את רוחו.

סוף סוף פקח הזר את עיניו, והן היו מצועפות בדמעות גדולות, שקופות. הוא הישיר את מבטו אל דמותו של ר' אליהו השוחט, ממלמל שוב ושוב, בשארית כוחותיו: "האיש הזה הציל אותי ממוות! לאיש הזה אני חייב את החיים שלי!"

דומיה עמדה בחדר. ר' אליהו ובני משפחתו, היו המומים ונדהמים. נועצים עיניהם בפניו החיוורות של היהודי הזר, אשר הצבע החל אט אט לשוב אליהן. "זה היה ברוסיה, בעיצומם של ימי המלחמה", פתח הוא בסיפור חייו המפעים, כשקולו רועד מחולשה ומהתרגשות, "גויסתי אז בעל כורחי לפלוגות הצבא האדום שנשלחו אל החזית הסוערת והמדממת, אל החזית, אשר באיה לא ישובו... ידעתי שאם חפץ אני בחיים, עליי למלט את נפשי, לברוח... כך הפכתי בן לילה לעריק."

בערב ראש השנה, כשמאחוריי שבועות ארוכים של סבל ושל נדודים, הגעתי אל הבית שלכם, הייתי עייף ומבוטח, רעב ותשוש. התדפקתי על הדלת והתחננתי כי ירשו לי להכנס. ראיתי את הפחד ואת החשש על פניו של ר' אליהו, בעל הבית, אבל למרות הכול, הוא נעתר והכניס אותי. הכין בעבורי מיטה חמה, חסך מפת לחמו כדי להגיש לי ארוחה משביעה.

באישון ליל, בעת שהבית הקטן היה שקוע בתרדמה, התעוררתי לפתע לשמע קול רחש חשוד, פקחתי בזהירות את עיניי, מסיר את קורי השינה שעטפו אותי, מתאמץ להבחין בנעשה למרות העלטה הכבדה ששררה בחדר, ואז... אז הבחנתי בדמותו של גוי כפרי גבוה ומגושם הנמלט מבעד לחלון, כשעל כתפיו שק גדול וכבד.

גנב... מבוהל עד עמקי נשמותי מיששתי כה וכה, מתקשה לעכל את גודל השבר אשר נגלה לעיניי, מנעליהם של כל בני הבית, וגם מעילי הפרווה נעלמו כלא הי..."

בני הבית הביטו באורח בעיניים קמות, היטב זכרו הם את קורותיו של אותו ליל נורא. את החשד באורח הזר, שהיו בטוחים כי גנב שפל הוא. זכרו גם את דבריו הנחרצים של ר' אליהו. שטען כי כל עוד לא הוכחה אשמתו של הפליט היהודי, אין שום היתר להאמין לחשד הלה, ובוודאי לא לילך להלשין עליו. "פחד נורא תקף אותי, אימת מוות", המשיך האורח בסיפורו המרטיט, "הרי אורח אני כאן, זר ובלתי מוכר. בוודאי ייפול עליי חשד של המארחים, יצביעו הם עליי ויאשימוני בגניבה, יטענו שנטלתי את מנעליהם ואת מעיליהם והטמנתי במקום מסתור, ובדיתי מליבי סיפור על גנב רוסי שחדר מבעד לחלון..."

באין לפני מנוס, קמתי בחופזה ממיטתי, נטלתי את צוררי הדל, ומיהרתי להימלט מהבית. לא התמהמהתי רגע אחד נוסף...

שמתי פעמיי אל הבלתי נודע, מיידח להספיק להימלט, בטרם יתעוררו בני הבית משנתם ויבחינו במתרחש, בטרם ימהרו הם לדווח על הגניבה ולהזעיק את השוטרים בעקבותי...

ידעתי - אם יתפסו אותי חלילה, ותתגלה עובדת היותי עריק מן הצבא, יהיה זה גור דין מוות בעבורי...

רק לאחר שנים רבות נודע לי כי ר' אליהו הצדיק סירב בכל תוקף להלשין עליי לשלטונות, לא הסכים לפצות פיו ולדבר בי סרה, על אף שכל הסימנים העידו על אשמותי...

מאז... מאז אני מנסה לעלות על עקבותיהם של מארחיי הנאצלים, כמה לפגוש את ר' אליהו כדי להודות לו על שהתאמץ לדון אותי לכף זכות, ובכך הציל את חיי..."

הרב ג. אחת מדמויות יהוד המפורסמות בדורינו, שהה תקופת מה בבית סוהר ברוסיה, בתוך כדי שיחה סתמית בין שני איכרים גויים שהיו אסורים ביחד איתו, התפאר אחד מהם בפני חברו על כך שהצליח לחדור לביתו של היהודי אליהו, ולגנוב משם שק מלא בנעליים ובפרוות. בלי שאיש יעלה על עקבותיו...

הרב ג. הכיר את ר' אליהו, הוא היה בין מתפללי הבית כנסת התת קרקעי שפעל בביתו. הוא ידע על הגניבה הגדולה שהתרחשה בבית הקט באותו ליל

"אנא, חוס עליי", מחנן ההלך את קולו, "אני מוכן ללון אף על הרצפה, אל נא תשאירני ברחוב הקר והמנוכר..."

דמעות מצטופות את הפנים המיוסרות, והן ממיסות את לבו הנאצל של ר' אליהו.

לא, אין הוא מסוגל לעמוד מול תחנוניו של האומלל.

בני הבית מצטופפים עוד קצת, מפנים מקום לאורח הזר, ומשתדלים לדחוק את הפחד ואת החשש שמנקרים בלב...

הפליט הזר, אשר התברר כי שימש במקום מגוריו כחזן, התכבד לעבור לפני התיבה בליל התקדש החג. בנעימה מיוחדת מרטיטה ומלאת הוד, הוא שפך את ליבו בתפילה, ממלא את חללו של המרתף הצר באווירה עילאית של רוממות ושל קדושה. ציבור המתפללים החרה החזיק אחריו בקולות נרגשים, ור' אליהו חש כי עשה את הצעד הנכון בהכניסו אל ביתו את היהודי הלה.

עם דמדומים ראשונים של בוקר, הזדרזו כל בני הבית להשכים לתפילת שחרית של ראש השנה.

אולם... שוד ושבר... בוקה ומבולקה...

למרבה התדהמה והזעזוע, גילו הם כי נעליהם, כמו גם מעילי הפרווה המחממים שלהם - נעלמו כלא היו.

גנב מסתורי רוקן את הבית מהמנעלים וממעילי הפרווה, ונמלט עם שללו יקר הערך.

אימת מוות אפפה את חדרי הבית הקט, הרעידה את הלבבות המרטיטים. היטב ידעו הם את משמעותן של נעליים מחממות ברוסיה הקפוא, ערכו של מעיל פרווה בכפור הסובייטי, בלעדיהם, עלולים לקפוא חלילה למוות!

מונסים היו להכיל את השבר הנורא, את האובדן הבלתי נתפס, כשלפתע נפל מבטו של אחד מהנוכחים על מיטה שהצטננה לה בפינת החדר, מיטה שעמדה ריקה ומשמימה.

הייתה זו המיטה שהוכנה בעבור האורח הבלתי מוכר...

גם צוררו הדל והמרופט של הזר אשר היה מונח בפינת החדר, נעלם כלא היה...

בבת אחת פרצה אנדרלמוסיה נוראה בבית הקט.

"גנב שפלי!" "גנב נבזה וחסר לב!" הבהלה וחוסר האונים השתלבו במצוקה האיזמה וליבו את סערת הרוחות. "איך לא בוש לרוקן את הבית ולהימלט עם כל השלל? היאך היה מסוגל לעולל כזאת לאחיו היהודים למיטיביי??" עד מהרה התקבלה החלטה, שעמה הסכימו כל הנוכחים פה אחד: יש למהר לתחנת המשטרה, ולהגיש תלונה על הגנב המרושע, אם ידלקו אחריו השוטרים אולי יצליחו לעצור אותו, בטרם יאבדו עקבותיו במרחבי היבשת הענקית. אולי יש סיכוי להשבת השלל יקר הערך.

"להלשין?" ר' אליהו נבעת כולו מעצם הרעיון. "להלשין על יהודי??"

הנוכחים לא וויתרו. נעליים ופרווה ברוסיה פירושם חיים, חודשי החורף מתקרבים בצעדי ענק, ובכפור הנורא עלולים חלילה למוות בלעדיהם.

אמנם היטב ידעו עד כמה מקפיד ר' אליהו לשקול בפלס מילותיו, עד כמה נזהר הוא כל ימיו מלהוציא אף שמץ של דיבור גנאי על אדם מישראל, אבל לעת כזאת - אסור להחריש, שעת סכנה היא זו, פיקוח נפש של ממש, ויש למצות עם הגנב הנפשע את כל חומר הדין!

ר' אליהו האזין בדממה לטיעוניהם. פניו נותרו חתומות, מסתירות את סערת הרגשות שגעשה בקרבו.

משתוקק היה בכל ליבו להסכים להיענות להפצרותיהם...

אבל לא! כל עוד לא הוכחה אשמתו של היהודי, אין שום היתר להאמין לחשד הזה, הרי הגניבה התרחשה באישון ליל, איש מבני הבית לא ראה כמו עיניו את היהודי הזר במעידתו. מצווה מפורשת היא זו: "בצדק תשפוט עמיתך!" מצווה המחייבת אותו כיהודי להטות את המעשה לצד הזכות, ולא לצד החובה...

השפיל הוא מבטו, חושש מלפגוש בעיניהם המפצירות של הנוכחים, והחריש. בליבו הלכה והעמיקה ההחלטה: חלילה לו להאמין לחשד הנורא ביהודי הזר, חלילה לו לפצות פיו בהגשת תלונה נגדו.

על פי החוק, לא הייתה ליתר הנוכחים אפשרות להגיש את התלונה בעצמם, והם נאלצו מחוסר ברירה להשלים עם המצב.

ברבות השנים, היגר ר' אליהו לדרום אפריקה, והתיישב בקהילה קטנה בברזיל. עד מהרה הוא התפרסם בקרב בני הקהילה כשוחט בקיא ומומחה, ומשפחות יהודיות היו משחרות לפתחו, כשהן מגיעות אף מערים ומעירות מרוחקות.

מסתבר שכל שתסחב יותר דברים הטלפון יצלצל יותר פעמים.

"ואם נחרבנו ונחרב העולם עמנו על ידי שנאת חינו, נשוב להיבנות והעולם עמנו יבנה על ידי אהבת חינו"

מה רופאים אומרים לפני שהם מכאיבים לך? אל תדאג, זה לא יכאב...

היי משרד התחבורה. קבלו רעיון שלא חשבתם עליו. תחנות אוטובוס שבאמת עושות צל

מנסה להירדם באוטובוס
מנסה להירדם באוטובוס
מנסה להירדם באוטובוס
מנסה להירדם באוטובוס
מנסה להירדם באוטובוס
נרדם בנסיסה לעיר.

טיפים לנקיון המטבח:

- לניקוי יעיל של הכיור: סתמו את הכיור בפקק ושפכו לתוכו פחית קולה. המתינו שעה ושחררו. הכיור יבריק מניקיון.
- להעלמת שריטות קלות בכיור נירוסטה: הניחו עליהן מעט משחת שיניים ושפשו בפיסת צמר.
- לניקוי מאכל שנשפך בתנור: פזרו מלח על הכתם בעוד התנור חם. תנו לו להתקרר וגרדו בעזרת כף טיגון מפלסטיק.
- לנקות את התנור בלי לשבור את הגב: שבו על כיסא משרדי עם גלגלים, הוא מכוון לכל גובה רצוי וגם מתגלגל סביב, כך תהיה לכם גישה נוחה לכל פינה.
- את חלקי הגז: השרו לילה שלם עם חומר ניקוי בתוך שקית אטומה, הניקוי אחר כך הרבה יותר קל.

כל הטיפים באדיבות מספר העוצמות יו"ל ע"י גמ"ח רק בס"ד
ניתן להשיג במס' 0548401040 בעלות של 10 ₪ בלבד!

המשך הסיפור מעמ' 3

בלחות של ראש השנה, וידע גם על החשד באורח הזר שנמלט משם באישון ליל...

"אם מישהו מבקש הוכחה לחשיבות העצומה של מצוות "בצדק תשפוט עמיתך" ולאיסור לדון את מעשי הזולת גם כשקיימים סימנים ברורים המעידים על אשמתו, הוא יכול להסיק זאת מהסיפור האמיתי הזה", מעיד הרב ג.

(הסיפור נשלח למערכת ע"י צאצאיו של ר' אליהו)

(הבלימה 2, עמ' 621)

בס"ד בר"ה

"בשורה משמחת לכלל בנות ונשות הקהילה הצדיקות"

בעז"ה אנו מתחדשות בהתחדשות עצומה ויוצאות ל"מבצע תיקון הכללי מספר 4"

לרפואתנו ולהצלחתנו של מורינו הרב שליט"א והרבנית תליט"א וכן שמורינו הרב שליט"א יזכה להגיע למירון בל"ג בעומר עם כל הקהילה הקדושה ללא שום מניעות והפרעות.

לפניכן 2 מסלולים:

הגרלה מס' 1: 3 זוכות על סך 100 ₪.
על כל 7 תיקון הכללי מקבלים כרטיס להגרלה.

הגרלה מס' 2: 5 זוכות על סך 50 ₪.
על כל 3 תיקון הכללי מקבלים כרטיס להגרלה.

כרטיסים: ניתן לקבל ולהחזיר כרטיסים אצל א. חלילי וא. גואטה כל ערב לפני ואחרי התפילה.

מועד הגרלה בעז"ה: יום ראשון ט"ז אייר - ל' לעומר מייד אחרי תפילת מעריב עם הרב.

בשורה משמחת לבנות הצדיקות:

בעז"ה מתקיימת בשבת אחה"צ כחצי שעה לפני תפילת מנחה,

אמירת תיקוני הכללי בצוותא.

נשים, ובנות, מוזמנות להגיע לאולם התפילות. יחולק ממתק לכל משתתפת.

ומובא בספרים הקדושים שכל פרק תהלים בשבת שווה כמו 1000 ביום חול.

כמו"כ ידוע ריבוי הבתים המובא מרבינו הקדוש על תפילה בציבור שמכפילה את עצמה ומגיעה במניין לסך 3,628,800 בתים!

השבוע נתנם העלון לזכות:

יוסף אליעזר בן לאה שיזכה לזיווג הגון כהרף עין, ויזכה להקים בית נאמן בישראל מתוך נחת והרחבת הדעת. ולזכות: יהודה אריה בן נחמה שיזכה לרפואה שלימה כהרף עין, אריכות ימים ושנים מתוך בריאות איתנה.

לשבוע הבא פרשת אמור עדיין אין תורם. כל הרוצה לזכות ולקחת חלק בהוצאת העלון הקדוש ניתן ליצור קשר במס': 058-3225815 תזכו למצוות.

שבת שלום ומבורך!

קו בית מורינו הרב שליט"א 02-582-5820

"קו אשה לרעותה" 02-5721267

להצלחת ולרפואת מורינו הרב אליעזר בן עטיה שליט"א, והרבנית תהילה בת לאה תליט"א

לעילוי נשמת: רבקה שושנה בת אסתר | להצלחת התורם בעילום שם | לרפואה: אדל בת אילנה; מרים בת לאה; יעקב בן פנינה; משה יוסף בן מלכה; שמעון בן מלכה